

RAZPORED SV. MAŠ

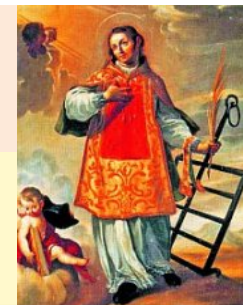
26.10.2020 PONEDELJEK Lucijan, mučenec			
27.10.2020 TOREK Sabina, mučenka			
28.10.2020 SREDA Simon in Juda Tadej			
29.10.2020 ČETRTEK			
30.10.2020 PETEK Marcel, mučenec			
31.10.2020 SOBOTA Marijin spomin			
01.11.2020 VSI SVETI	KAPELA	10.00	ZA ZDRAVJE ŽUPLJANOV

Do preklica odpovedujemo verouk za vse skupine. Sv.maše bodo v kapeli (ob 18h), ampak brez ljudstva, enako tudi nedeljska sv.maša (ob 10h). Naročniki, ki bodo navedeni v oznanilih, naj me poprej pokličejo. **Odpadejo tudi vsi blagoslovi pokopališč**, kot je običaj za Vse svete. **Pokopališča in grobove sem že blagoslovil med tednom.** Z 20.10. je razglašena EPIDEMIJA, po celi Sloveniji in sicer zaenkrat za 30 dni. Pravila se dnevno spreminjajo. Podrobnosti so navedene na spletnih straneh in v dnevnikih sporočilih Vlade RS. Držimo se priporočil in zahtev NIJZ. Močno priporočam, da si na svoj telefon naložite aplikacijo **#OstaniZdrav**. Uporabljajte zahtevane obrazne maske in razkužujte roke. **Podrobnejša navodila, ki se tičejo bogoslužja in obhajanja zakramentov, so tudi na naši župnijski strani:** <https://zupnija-tomaj.rkc.si>, kjer imate dostop do tedenskih oznanil. Priporočam mladim, ki ste večji v računalništvu, da omogočite ogled OZNANIL starejšim, ki vam bodo hvaležni za pomoč. Tiskanih oznanil do nadaljnjega ne bo, **RAZEN V ŽUPNIŠČU**. Za vse informacije sem vam vedno na razpolago, zato ne imejte strahu poklicati svojega župnika. **PRIPOROČAM SE ZA NAROČILA SV.MAŠ.** Vaš namen lahko pustite v nabiralniku, a me o tem obvezno obvestite.

Ker so se ob poročnih slavnih pri sv. Antonu dogajali neljubi dogodki, do preklica NE DAJEM DOVOLJENJA za poroke v cerkvi sv. Antona v Šepuljah. Če se interesenti dogovorijo za slavlja izven tega objekta, morajo zaprositi za dovoljenje Krajevno skupnost Križ, kar bi moralo veljati tudi sedaj, ker parcela izven obzidja cerkve ni v lasti župnije.

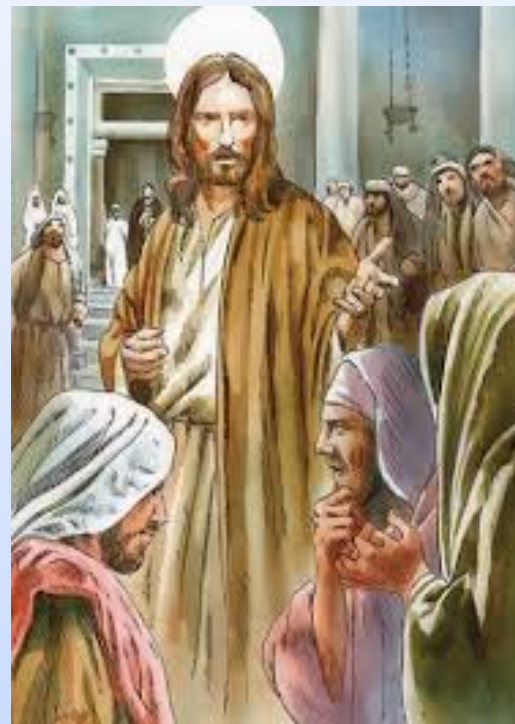

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
30. NEDELJA MED LETOM

Štev.:44/LETO VIII.

25. OKTOBER 2020

Tisti čas so farizeji slišali, da je Jezus saduceje prisilil k molku, in so se zbrali na enem kraju. Eden izmed njih, učitelj postave, ga je preizkušal z vprašanjem: »Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?« Rekel mu je: »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki.« (Mt 22,34-40)

Telefon: **samo pisarna: 05 992 2239**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 649 617**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Beseda o BESEDI, Mt 22, 34-40

LJUBEZEN DO BOGA IN BLIŽNJEGA

Na prvi pogled se zdi ta zanimiv diskurz med učiteljem postave kot bi stali v supermarketu kjer na stojnicah kriči v nas reklama: "dva za ceno enega". Ampak pojdimo malo globlje v razmislek tega soočenja, ki je seveda v kontekstu farizejev in saducejev z enim samim namenom Jezusa obtožiti pred sinedrijem, najvišjo versko zakonodajno oblastjo takratnega časa z jasnim namenom Jezusa odstraniti iz javnega življenja, ker so verski voditelji izgubljali moralno moč pri ljudeh. Poglejmo podrobneje:

Knjiga Exodus (Izhod), iz katere je povzeto prvo branje, po poglavjih. 20 - 22 prikazuje kodeks zaveze, ki vključuje več kot 600 receptov poleg slavnega Dekaloga desetih zapovedi. To so dejansko opozorila, protokoli, predpisi in prepovedi, ki so včasih obvezni in urejajo vedenje vsakega Izraelca in odnosih z Bogom, z drugimi in v družbi.

Ko je Bog Mojzesu sporočil vse te predpise, se je razodel kot edini absolutni Gospod, ki je zahteval spoštovanje in podrejanje, hkrati pa je bil tudi Bog ljubezni in usmiljenja, ki je prav v svoji zavezi z Izraelom iskal dobro svojega ljudstva in njegovo izpolnitev. Dejstvo, da je Bog edinstven, torej ne pomeni, da je ljubosumen in kategoričen, vendar se njegova slava in veličina izražata v ljubezni, ki je izvor omenjenih "receptov". Božansko zavezništvo z ljubljenimi ljudmi ne povečuje božanske veličastnosti in nič ne povečuje njene veličine. Bogu se ni treba povezati s človekom; prej je človek tisti, ki kot nujno prednostno pravico potrebuje, da Bog z njim uresniči "zakonik zaveze", zato se te zapovedi in predpisi ne nanašajo samo na izključno prednost Izraelcev in vseh ljudi nasploh.

Tisti, o katerem se poroča v današnjem branju, se nanaša na "lastninsko pravico" in skupaj tudi na pravico šibkih in zatiranih, zlasti vdov in sirot. Slednje so posebej zatirane in prikrajšane kategorije ljudi, prva, ker ženska (ženska predstavlja lastnino moža) v odsotnosti zakonca ni imela nikogar, ki bi jo zagovarjal na družbeni ali sodni ravni. Druga kategorija, sirota, je trpela zaradi socialne osamljenosti zaradi odsotnosti staršev, ki bi podpirali tiste, ki so ostali brez očeta ali matere. Bog za sirote in vdove zahteva zaščito, in zaščito njihovih pravic kot neodtujljivo dolžnost vseh v izraelski družbi. Pravzaprav ima Bog rad pravičnost in ima raje tiste, ki jo uporabljajo, spoštovanje in ponižnost, tako kot šibke in omalovažene skupine. Zato zahteva, da ne zaslužijo posojila in da ne zahtevajo naslednjih obresti za odplačilo denarja. Prav tako, da se "plašč" bližnjega ne zlorablja, ko nam ga je dal kot zastavo: plašč predstavlja identiteto in odnos, pozornost do drugega in dar. Skratka, izraža posameznika in njegovo razpoložljivost do drugih (zato je v Bibliji »vržen« plašč v pomenu odobritve), in je nepogrešljivo človekovo oblačilo ter se ga ne sme zlorabiti.

Zato - kot vemo so za Jezusov plašč celo žrebali vojaki in Jezusova ljubezen bo tako najgloblje označila Očetovo ljubezen. Že na straneh Exodus Bog zahteva spoštovanje in gostoljubnost do tujca, "ker ste bili tudi vi tujci v egiptovski deželi" (2. Mojzesova 22,20) in tudi "daleč", to je, da je moral biti ne-Izraelec predmet posebne pozornosti. Kljub temu je bila v hebrejski zasnovi vedno določena distanca in preudarnost do gostov in tujcev: če je denimo posojal denar tujcu, je bilo upravičeno zahtevati vsaj malo obresti; brez dodatnega zneska, ko je bil dolžnik rojak. Pojem soseda je bil še vedno omejen le za razred ljudi, ki mu je pripadal. Jezus, po drugi strani, Božji Sin, ki je naredil človeka, izrecno pravi: "Slišali ste, da je bilo rečeno:" Ljubili boste bližnjega in sovražili svojega sovražnika ", jaz pa vam rečem: Ljubite svoje sovražnike in molite za svoje preganjalce" (Mt 5, 43 - 44), s čimer se koncept "soseda" razširi tudi na sovražnika in na osebo, ki jo običajno sovražimo. Ljubezen, ki izhaja iz Boga in se razteza na vse ljudi, ne more poznati meja ali omejitev, vsakogar mora doseči brez rezerve in vse osvojiti in je lahko le nezainteresirana, dosežena po točkah z edinim namenom dajanja, ne da bi pričakovala prejeti. Svobodna in lahko ljubezen nas prav zares izključujeta zaradi laži in hinavščine, torej prave nagrade.

Ljubezen do sovražnikov je vodilna točka krščanske ljubezni, saj odpravlja dvom o njeni pristnosti in le z izpolnjevanjem te zapovedi je človek lahko prepričan, da izpolnjuje v resnici Božji zakon. Ko se torej Jezus obrne na še en trik vprašanja, s katerim ga želijo ujeti, ve, kako "žonglirati" z odgovorom: sploh ne zanemarljivo (kot bi morda pričakovali njegovi nasprotniki) "recepta" Velike zapovedi Devteronomija kar ustreza molitveni praksi, ki se pogosto uporablja v današnjem času: »Poslušaj Izrael, Gospod je naš Bog, Gospod je en. Gospoda, svojega Boga, boste ljubili iz vsega srca, z vso dušo in z vso močjo.«

Nadaljevanje s prejšnje strani

K temu ste dodali še» drugo »zapoved, ki je pravzaprav povezana s prvo in jo dopolnjuje: »Svojega bližnjega boste ljubili kot sebe ". Izraelsko ljudstvo je bilo povabljen k duhovni rasti, tako da je poslušalo Gospodovo besedo; poslušanje vedno sledijo vera, znanje in poistovetenje z Bogom in človek ga spozna. Vse to ima lahko le določeno posledico v ljubezni do bližnjega, kar je značilnost vere. V resnici je ljubezen polnost postave (Rim 13,10), ljubezen do Boga in

bližnjega je zbirka vseh zapovedi in predpisov, in četudi nam ti niso znani, smo lahko prepričani, da opazujemo, ko nenehno izvajamo zakon ljubezni. Nasprotno, če ne upoštevamo ljubezni do drugih, smo vedno v zamudi, četudi bi morali upoštevati vse zapisane predpise. V ljubezni do bližnjega najdemo resnično ljubezen do Boga, ker v teh dveh velikih zapovedih odgovarjamo tudi na vprašanje "Kako lahko ljubimo Boga, ki ga ni mogoče videti?" Odgovor je jasen in nedvoumen: brez poseganja v prej omenjeno dihotomijo poslušanja in vere v interiorizacijo, je ljubezen do brata konkretno mesto ljubezni do Boga. Janez bo rekel: »Kdor ljubi, ga je ustvaril Bog in pozna Boga. Kdor ne ljubi, ne pozna Boga, ker je Bog ljubezen «(1 Jn 4,7-8).

Jezus torej ne zanika radikalnosti že obstoječe božje zapovedi, ampak dokazuje, da se je zaveda, s to razliko, da ima ta zakon univerzalno in radikalno vrednost, da presega običajne meje in ruši ovire sebičnosti in osebnih interesov. Ljubiti Boga sebe in bližnjega, kakršen je sam, dejansko pomeni zavedanje (vero), da je Bog človeka povzdignil na raven bogopodobnosti, vendar mora človek enako storiti do Boga s čim več sredstvi. Katera pa so najbolj ustrezna sredstva, če ne junaštvo ljubezni do sovražnikov? Z brati se začne načrt konkretnega srečanja z Bogom in z identifikacijo bratov v sovražnikih in s tem, ko se naredimo "blizu" drugim, se vera v Boga, ki ljubi vse brez razlike, pokaže v konkretnosti.

Ti pojmi v Jezusu niso zgolj špekulativni in racionalni, ampak so konkretizirani v samem primeru, ko Jezus ni prizanesel do te mere, da je dal življenje za vsakogar na križu, kar je prav največji izraz ljubezni, ki izhaja iz poslušanja in vere.

In če že govorimo o ljubezni, ki je najbolj simpatično opisana v prvem Pavlovem pismu Korinčanom in jo povečini vsi zaročenci vzmejo za branje pri poročnem obredu, ni nekaj "sladkega", ampak je telesnost, ki jo trenutno živimo vsak dan, skozi odnos Jaz + ti = mi, skozi veselje, užitek, pa tudi skozi človeško trpljenje in žrtvovanje, da morata par, družina in skupnost živeti v Božji Besedi in z Bogom ter jo preoblikovati v geste "konkretne ljubezni do bližnjega".

"Ljubi" in delaj, kar hočeš ... je rekel sveti Avguštin ... LJUBI sedanost in ne prihodnost, ker danes živiš ... jutri je drugi dan, ki bo imel svojo lastno težo.

Ljubiti Boga tako, da ljubimo bližnjega, ljubimo bližnjega in tako ljubimo Boga.

Tako kot verjamemo v vero, da sta v Jezusu neločljivo združeni božanskost in človeškost, nas tudi naša ljubezen, če je resnična in konkretna, človeško vodi k ljubezni do Boga.

Če nas oglas "dva za ceno enega" vabi k dvojnemu nakupu, vendar nas ne zavezuje, nas Jezusova zapoved ljubezni opomni, da vsakič, ko ljubimo človeka, ljubimo Boga. In tako izpolnjujemo dve zapovedi ki postaneta eno!